

INLEYDINGHE.

Lestmael liet ick mijn ghedachten
 Eens van d'Erghwaen gans vercrachtē,
 Om dat ick voor oogen sach
 Datter een verschillingh lach,
 Tusschen PALLAS die naer reden
 Had een aerdich beldt ghesneden
 En Pictura oock daer by
 Had gemaeckt een schoon Schildry.
 PALLAS liet haer Const aenschouwen
 Die in Marber was gehouwen
 Naer het doots-hoofd van een beest
 Oft het leven had gheweest.
 'Tself gerijmpt PICTVR' oock brochte
 'Tgeē my noch veel schoonder dochte
 Dat sy met haer eel pinceel
 Had gheschildert op panneel.
 Dese twee van my strax vraegden
 Welcke Const my meest behaegden
 Die van hen was af-gebelt,
 Maer ick bleef daer in verfelt.
 Stracx begoft den NYDT te blasen
 En oock MOMI tongh te rasen
 MIDAS daer het Vonnis gaff
 En wees d'Eel PICTVRA af.
 MOMVS riep den NYDT ter sijen
 Met de helsche rasernijen
 MARS die hiel de handt oock aen
 Om PICTVER te doen vergaen.
 Hy beloofde te verjaghen
 Al de Schilders door sijn plagen
 Vande boose Orloghs cracht
 Die hy had in't landt gebracht.
 Maer PICTVRA heeft ontboden
 Tot haer hulpe al de Goden

Om dat sy van jeder een
 Wert ghetreden op den teen.
 Sy ded' aen IVPYN haer clachten
 Om dat sy haer sach verachten
 En dat PALLAS vande jonst
 Wert verheven inde Const.
 Al de negen Sangh GODDINNEN
 Waren oock verstoort van sinnen
 Om dat MARS daer sonder reen
 Wou de Schilder-Const vertreen.
 Siet de GODEN gingen samen
 By malcand'ren om te ramen
 Watter best moest sijn ghedaen
 Om PICTVRA by te staen.
 PALLAS Hooft van Marber steene
 Werdt gethoont aen jeder eene
 'Tgeen soo constich hun beviel
 Dat het eerst den prijs behiel.
 Maer als Sy PICTVR' ghenaeckten
 Hen noch meer verwondert maeckten
 Want des Const naer hunnen sin
 Had noch meerder crachten in.
 Dit gerijmpt was op pineele
 Plat gheschildert met pinceele
 Dat de Goden maeckte stom
 Die daer stonden ront en om,
 Want des Const haer soo verhefte
 Dat sy PALLAS overtreffe,
 Dat het steenen beldt daer by
 Scheen te wesen een Copy.
 Maer IVPYN den vrindt van PALLAS
 Die den hoochsten Godt van al was
 (Om te hebben geen verwijt)
 Heeft verjaeght den haet en nijdt,

En

En in't by-sijn vande Goden
 Eenem blinden Man ontbopen
 Die niet eenen steeck en sach
 Schoon dat was in claren dach:
 't Steenen hooft wert hem ghegeven
 Dat gemaectt was naer het leven
 En men vraeghden hem wat t'was,
 't Geen' hy seyde met den tas.
 Hy sprack vlijtich, soo ick speure
 T'is van achter en van veure
 't Dootshooft van eē muyl oft peert
 Daer het vlees is af geteert,
 Maer alsinen hem heeft ghegeven
 D'eel Schildry, die scheen te leven
 Daer het selve Hooft op stont
 Ded' hy open sijnen Mont
 Dit sijn twee verscheide saecken
 Want hier can ick niet af maecken
 Dit is maer een enckel planck
 In't heel geen twee voeten lanck.
 Doen begoften sy te mercken
 Dat de Edel Schilders wercken
 Beldt-Sny'ry te boven gaen
 Als sy op paneelen staen.
 Al de Goden die daer waren
 Soo sy hoorden dit verclaren
 Sagen dat PICTVRAS cracht
 Wort in Const het hooghst geacht.
 Is het wonder lieve vrinden
 Want geen Const en is te vinden
 Die soo inde ooghen spelt
 Als een schoon PICTVRAS belt.
 Want haer deelen sijn soo crachtich
 Haer pinceelen oock soo machtich
 Dat een jeder tuyghen moet
 Dat sy veele lusten voet,
 Sy verheft haer wel soo wonder
 Soo van boven als van onder

(Schoon dat sy by naer is rouw)
 Dat een jeder seggen sou
 't Leeft al 't geen men in Schildry siet
 En als ghy het maer van by siet
 Is het plat en niet en sier
 't Gen' van vers is vol plaasier.
 Siet de Aerdighe Figuren
 Schijnen dat 's hun fullen ruren
 Soo bifaert is't uyt geboetst
 En van d'eel pinceel getoetst.
 Boomen landtschap, en prospecten
 Metselrijen, Architecten
 Soet in alle sijn verschiet
 Siet wat Const Pictur' geniet.
 Soumen niet van haere stucken
 Schier de malse fruyten plucken
 En de boomen oock daer by
 Leven inde eel Schildry,
 Iffer jemandt wel veel milder
 Inde Consten, als den Schilder
 Want hy maeckt het gen' hy peyst
 En dat sijn verstant vereyst.
 Siet eens aen dit schoon spectakel
 't Schijnt te wesen een mirakel
 't Schijnt te wesen toovery
 En t'is stomme Poësy.
 Daerom laet ons dan betrachten
 Dese Const wel groot te achten
 Want in haer geen Const ontbreckt
 Die vol edel gaven steckt
 Hier med' wil ick't laten blijven
 En niet meer haer eer beschrijven
 Want sy geeft my soo veel stof
 Om te dichten haren lof
 Dat my sou pampier gebreken
 Om ten vollen uyt te spreken
 Haren lof met groote vreught
 Die daer in bethoont haer deught.

F I N I S.

A E N.